

Micul prinț

Scris și ilustrat de

ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY

GIRASOL

LUI LÉON WERTH

Le cer iertare copiilor pentru că am dedicat această carte unui om mare. Am o scuză serioasă: acest om mare este cel mai bun prieten pe care-l am pe lumea asta. Și mai am o scuză: acest om mare poate înțelege orice, chiar și cărțile pentru copii. Am și o a treia scuză: acest om mare locuiește în Franța, unde îi este foame și frig. Are nevoie de alinare. Dacă toate aceste scuze nu sunt de ajuns, atunci vreau să dedic această carte copilului care a fost cândva acest om mare. Toți oamenii mari au fost mai întâi copii. (Dar puțini dintre ei își amintesc asta.) Îmi corectez, așadar, dedicația:

LUI LÉON WERTH
când era mic

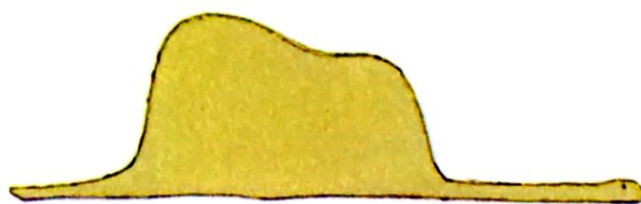

I

Pe când aveam șase ani am văzut odată o imagine superbă într-o carte despre Pădurea Virgină, care se chema *Istorii trăite*. Reprezenta un șarpe boa devorând o fiară. Aici e copia desenului.

În această carte scria: „Șerpii boa își devorează prada întreagă, fără să o mestece. Apoi nu se mai pot mișca și dorm șase luni, cât durează digestia.“

Am meditat atunci mult la aventurile din junglă și, la rândul meu, am reușit să trasez primul meu desen, cu ajutorul unui creion colorat. Desenul meu numărul 1. Arăta așa:

Le-am arătat capodopera mea unor oameni mari și i-am întrebat dacă desenul îi speria.

Ei mi-au răspuns:

– De ce te-ar speria o pălărie?

Desenul meu nu reprezenta o pălărie. Reprezenta un șarpe boa care digera un elefant. Atunci am desenat interiorul unui șarpe boa, pentru ca oamenii mari să poată înțelege. Ei au mereu nevoie de explicații. Desenul meu numărul 2 era așa:

